

Kehitystehtävä nro 167 Miten huomata tytöt erityistarpeineen

Esimerkki ryhmästä, jossa on 19 lasta 12 eskaria ja 7 viskaria. Lukuvuoden aikana meneillään on ollut useita leikkiprojekteja, joiden alkuun panevana voimana on ollut tyttöjen kiinnostus esimerkiksi eläimiin. Kaikissa seuraavissa projekteissa tytöt ovat kehittäneet leikin ideaa omista mielenkiinnonkohteistaan käsin ja aikuinen on mahdollistanut ideoiden toteuttamisen ja antanut fyysisiä tiloja ja aikaa leikin rakentamiseen ja leikkimiseen.

Syyskuussa alkoi kahden tytön kirjastoprojekti sisällä ja luuta leikki ulkona. Yksi tytöistä oli ihastunut ilvekseen ja hän oli innokas piirtämään. Hän sai leikkiin mukaan toisen tytön ja he alkoivat yhdessä piirrellä ja jutella innokkaasti pienistä eläimistä. Tytöt alkoivat piirrellä kuvia ja keksiä tapahtumia. Aikuinen auttoi paperien nitomisessa kirjaksi. Tytöt pyysivät aikuisia kirjoittamaan tekstejä sivuille (yhdellä sivulla oli oma tarinansa). Kirjoja syntyi lisää ja satueläimiä (ilves, kettu, susi, mansikka-hiiri tms...) lisääntyi, maisemat vaihtuivat sekä mielikuvitus rikastui. Tytöt päättivät tehdä kirjaston, jonka mahdollisti aikuisten antama kaappihylly. Kirjastoleikkiin liittyi tämän jälkeen enemmän lapsia, koska tytöt tekivät ryhmän lapsille ja aikuisille kirjastokortteja. Kirjastoon tuli mainoksia ja auki/kiinni kylttejä kaapin ulkopuolisiin seiniin, jotta asiakkaat näkisivät onko kirjasto auki tai kiinni. Aikuinen mahdollisti leikin antamalla aikaa ja mahdollisuuksia leikkiin. Joulun alla leikin aloittanut tyttö muutti toiseen päiväkotiin ja toinen tyttö jatkoi kirjaston pitämistä. Hän sai mukaansa uusia tyttöjä ja he toivat kirjastoon uusia piirteitä. Seuraavaksi mukaan tulivat kännykät, tietokoneet, ipad:it yms. (pahvi) peleineen, joissa seikkailivat kirjojen satuhahmot. Kirjaston lainausjärjestelmä muuttui siis koneelliseksi. Joulun jälkeen muiden ryhmien aikuisiakin vieraili lainaamassa kirjoja. Tammikuussa mukaan tulivat valokuva-albumit. Tammikuussa kirjoja oli tehty noin 16 kappaletta.

Satueläimien tilalle kirjoihin tuli alkukeväästä Nopsa-luuta. Nopsa-luuta oli aiemmin ollut ulkoleikeissä syksyllä samoilla tytöillä. Leikkiin tuli puun oksa, "Luuta", jota he rupesivat hoitamaan ja lentelemään sillä. Luudalle tuli nimeksi Nopsa ja sille alettiin tehdä aikuisten avustuksella häntää ja valjaita ja järjestämään Luudalle omaa paikkaa varastossa. Tytöt etsivät jaideoivat itse luudan tuunaukset ja aikuinen auttoi ja ohjasi toteutuksessa. Joulun jälkeen Nopsa luudalle tuli useampia kavereita ja ulkoilun aikana aikuista tarvittiin välillä lapsenvahtina pienille luudille sekä joskus aikuinen kutsuttiin mukaan synttärikutiille yms. Lisäksi uusien luutien tuunaus apua tarvittiin. Yksi tärkeä merkitys luutaleikissä oli toisen tytön puhjenneen diabeteksen käsittely. Hän pystyi ulkoistamaan sairautensa ja hoitamaan luudilla ilmennyttä diabetesta. Tämä auttoi lasta varmaan omalta osaltaan hyväksymään oman sairautensa ja sen kanssa arkipäivässä selviytymisen alkuvaiheessa.

Kirjasto ja luutaprojektit hiipuivat. Aktiivinen leikkivaihe jäi ja huhtikuussa tytöt keksivät seuraavan projektin, joka oli jäätelökioski. Aikuisen roolina oli taas mahdollistaa jäätelöiden askartelu sekä antaa fyysinen tila jäätelökioskille.